

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XXIV. Docet vitam hanc esse Ivstorvm exilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

esset puluis, & cinis. David verò electus meus, ex humili loco vocatus, paruulus fuit in oculis suis: nequè vnquam sibi tribuit misericordias meas, quas in organis lætitiæ, die, nocteque cantauit. Ne furemini laudem meã: sed laudis hostias, super altaria cordium, in simplicitate multa sacrificate. Agnoscite, quid ex vobis sitis, filij Adæ, & adoptionem filiorum Dei castis oculis, & puris manibus celebrate. Et placebit mihi sacrificium laudis, sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui, quando pauci illi famosi amici mei, toto corde, quæsierunt faciem meam & recensebo vos inter maiores natu electissimi populi mei.

CAP. XXIV.

Docet vitam hanc esse Iustorum exilium.

EX quo peccauit Adã pater vester, filij charissimi, & malè vsus est amœnissimo paradiso, in quo posui eũ, vt operaretur, & custodiret illũ, cepit ipse cum filijs suis exul esse, & in regionem longinquam proficisci. Sed regionem hanc laboribus, & angustijs plenam pecca-

peccatores, quasi patriam suam diligunt: & corda sua terræ affigentes, requiem, & diuturnam habitationem in exilio requirunt. Iusti verò, & electi mei, scientes se in terra aliena, ob peccati penam, habitare, multis lachrymis, & suspiriis lamentatur aduersam sortem suam: & organa lætitiæ è salicibus Babylonis suspendentes, nullam consolationem admittunt. Sunt similes Ioseph seruo meo, quando descendit in Aegyptum, & amico meo Iacob, quando fuit accola in terra Cham. Barbara, & inhumana est generatio Adæ, iustis meis, quorum lingua, quasi peregrina in mundo non intelligitur. Exercentur dura seruitute tanquam homines nati ad laborem: nequè calicem aquæ frigidæ gratis inueniunt. Vultus, & habitus, & mores longè diuersi sunt à filiis huius sæculi spontè in terra uiuentibus, qui seruitute delectantur. Propter quod, ingemiscunt grauati, dolentes maximè, quia incolatus nimis prolongatus est. Clamant ad me quotidie, quasi pulli coruorum, vagantes eò quod non habeant cibos: & sicut merce-

merce-

mercenarij expectantes finem operis sui. Expectant lucem, & non vident, nequè ortum surgētis auroræ: eò quòd sæculi noctem tenebrosus turbo possidet, vt diutiùs exerceantur, & confiderent, quàm infælix sit conditio derelinquentium me: & suspirent ad dulcissimam patriam, & charissimam libertatem suam. Beati, qui se exules esse cognoscunt, & magnificas domos in terra non sua ædificare nolunt: quia cælestem sapientiam hanc ad discernendum, & iudicandum, caro, & sanguis non reuelauit eis, sed Altissimus Pater meus, & suus, qui in cælis est. Nò adhærebit terræ cor illorum, nequè spem suam in principibus ponent. In curribus, & equis non confident: nequè dicent obrizo, fiducia mea es. Non erūt tributarij Pharaonis: neque solatia parùm casta sequentur. Vos igitur filij, hæc attendentes, futuram inquirete Ciuitatem, & Chananeorum regum consortia, atquè palatia diligentissimè vitate. Operi quippe, & labori vestro merces magna reposita est.

CAP.